

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1257/2012

z dnia 17 grudnia 2012 r.

wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 118 akapit pierwszy,

uwzględniając decyzję Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stworzenie warunków prawnych, które umożliwią przedsiębiorstwom dostosowanie działalności w zakresie produkcji i dystrybucji ponad granicami krajowymi oraz zapewnią im większy wybór i większe możliwości, przyczynia się do osiągnięcia celów Unii określonych w art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Jednolity system ochrony patentowej na rynku wewnętrznym lub co najmniej na znacznej jego części powinien stanowić jeden z instrumentów prawnych, jakie mają do swojej dyspozycji przedsiębiorstwa.
- (2) Zgodnie z art. 118 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) środki, jakie mają być podjęte w ramach ustanawiania i funkcjonowania rynku

wewnętrznego obejmują utworzenie jednolitego systemu ochrony patentowej w Unii i scentralizowanych na poziomie Unii systemów zezwoleń, koordynacji i nadzoru.

- (3) Dnia 10 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/167/UE upoważniającą Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Francję, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo (zwane dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”) do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.
- (4) Jednolita ochrona patentowa będzie sprzyjać postępowi naukowo-technicznemu i funkcjonowaniu rynku wewnętrznego poprzez ułatwienie dostępu do systemu patentowego, obniżenie jego kosztów i zapewnienie jego bezpieczeństwa pod względem prawnym. Poprawi ona również poziom ochrony patentowej poprzez umożliwienie uzyskania jednolitej ochrony patentowej na terytorium uczestniczących państw członkowskich oraz wyeliminuje koszty i komplikacje, które napotykały przedsiębiorstwa w całej Unii. Jednolita ochrona patentowa powinna być dostępna dla właścicieli patentu europejskiego zarówno z uczestniczących państw członkowskich, jak i z innych państw, bez względu na ich przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub siedzibę czy miejsce prowadzenia działalności.
- (5) Konwencja o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r., zmieniona dnia 17 grudnia 1991 r. i dnia 29 listopada 2000 r. (zwana dalej „konwencją o patencie europejskim”) ustanowiła Europejską Organizację Patentową i powierzyła jej zadanie udzielania patentów europejskich. To zadanie wykonuje Europejski Urząd Patentowy. Patentowi europejskiemu udzielonemu przez Europejski Urząd Patentowy należy, na wniosek właściciela patentu, nadać na mocy niniejszego rozporządzenia jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich. Patent taki zwany jest dalej „patentem europejskim o jednolitym skutku”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 17 grudnia 2012 r.

- (6) Zgodnie z częścią IX konwencji o patencie europejskim, grupa umawiających się państw konwencji o patencie europejskim może postanowić, że patenty europejskie udzielone w odniesieniu do tych państw mają jednolity charakter. Niniejsze rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 konwencji o patencie europejskim, regionalny układ patentowy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Układu o współpracy patentowej z dnia 19 czerwca 1970 r., ostatnio zmienionego dnia 3 lutego 2001 r., oraz porozumienie szczególne w rozumieniu art. 19 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r. i ostatnio zmienionej dnia 28 września 1979 r.
- (7) Jednolity system ochrony patentowej powinien zostać osiągnięty poprzez nadanie jednolitego skutku patentom europejskim na etapie po udzieleniu patentu na mocy niniejszego rozporządzenia i w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich. Główną cechą patentu europejskiego o jednolitym skutku powinien być jego jednolity charakter, tj. zapewnienie jednolitej ochrony i taki sam skutek we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich. W konsekwencji patent europejski o jednolitym skutku powinien być ograniczany, przenoszony lub unieważniany lub powinien wygasać tylko w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich. Powinna istnieć możliwość udzielenia licencji na patent europejski o jednolitym skutku w odniesieniu do wszystkich lub części terytoriów uczestniczących państw członkowskich. W celu zapewnienia jednolitego zakresu przedmiotowego ochrony wynikającej z jednolitej ochrony patentowej, jednolity skutek powinny mieć tylko patenty europejskie udzielone w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich z tym samym zestawem zastrzeżeń. Ponadto jednolity skutek nadawany patentowi europejskiemu powinien mieć charakter pomocniczy i powinno się uznać, że skutek ten nie powstał w zakresie, w jakim podstawowy patent europejski został unieważniony lub ograniczony.
- (8) Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa patentowego i art. 64 ust. 1 konwencji o patencie europejskim, jednolita ochrona patentowa powinna mieć moc wsteczną w uczestniczących państwach członkowskich od dnia opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego. W przypadku gdy zaczyna obowiązywać jednolita ochrona patentowa, uczestniczące państwa członkowskie powinny zapewnić, aby patent europejski nie był uznawany na ich terytorium za obowiązujący jako patent krajowy, w celu uniknięcia ewentualnego powielenia ochrony patentowej.
- (9) Patent europejski o jednolitym skutku powinien przyznawać swojemu właścicielowi prawo do uniemożliwienia jakiegokolwiek osobie trzeciej popełnienia czynów, przed którymi patent zapewnia ochronę. Należy to zapewnić przez utworzenie Jednolitego Sądu Patentowego. W sprawach nieobjętych niniejszym rozporządzeniem ani rozporządzeniem Rady (UE) nr 1260/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń⁽¹⁾, zastosowanie powinny mieć postanowienia konwencji o patencie europejskim, Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego łącznie z jego postanowieniami określającymi zakres tego prawa i jego ograniczenia, oraz prawo krajowe, w tym przepisy prawa prywatnego międzynarodowego.
- (10) Licencje przymusowe dotyczące patentów europejskich o jednolitym skutku powinny podlegać prawodawstwu uczestniczących państw członkowskich w odniesieniu do ich odnośnych terytoriów.
- (11) W swoim sprawozdaniu dotyczącym funkcjonowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna dokonać oceny funkcjonowania obowiązujących ograniczeń i, w miarę potrzeby, przedstawić odpowiednie wnioski, uwzględniając wkład systemu ochrony patentowej w innowacje i postęp techniczny, uzasadnione interesy osób trzecich i nadrzędne interesy społeczeństwa. Porozumienie w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego nie uniemożliwia Unii Europejskiej wykonywania jej uprawnień w tej dziedzinie.
- (12) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zasada wyczerpania praw powinna być stosowana także do patentów europejskich o jednolitym skutku. Dlatego też prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie powinny rozciągać się na działania dotyczące produktu chronionego danym patentem, podejmowane w uczestniczących państwach członkowskich po wprowadzeniu produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu.
- (13) Zasady dotyczące odszkodowań powinny być uregulowane w prawodawstwach uczestniczących państw członkowskich, a zwłaszcza w przepisach wdrażających art. 13 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej⁽²⁾.
- (14) Jako przedmiot własności, patent europejski o jednolitym skutku powinien być traktowany w całości i we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich jako patent krajowy danego uczestniczącego państwa członkowskiego, ustalonego zgodnie z określonymi kryteriami, takimi jak miejsce zamieszkania lub siedziba zgłaszającego, jego główne miejsce prowadzenia działalności lub jego miejsce prowadzenia działalności.
- (15) W celu promowania i ułatwiania gospodarczego wykorzystania wynalazku chronionego patentem europejskim o jednolitym skutku, właściciel tego patentu powinien mieć możliwość zgłoszenia gotowości udzielenia licencji na ten patent w zamian za odpowiednie wynagrodzenie. W tym celu właściciel patentu powinien mieć możliwość złożenia w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenia o gotowości udzielenia licencji w zamian za odpowiednie wynagrodzenie. W takim przypadku właścicielowi patentu powinna przysługiwać niższa stawka opłat za utrzymanie patentu w mocy, od momentu otrzymania takiego oświadczenia przez Europejski Urząd Patentowy.

⁽¹⁾ Zob. s. 89 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

- (16) Grupa państw członkowskich, która korzysta z postanowień części IX konwencji o patencie europejskim, może powierzyć zadania Europejskiemu Urzędowi Patentowemu i ustanowić komisję specjalną Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej (zwaną dalej „komisją specjalną”).
- (17) Uczestniczące państwa członkowskie powinny powierzyć Europejskiemu Urzędowi Patentowemu określone zadania administracyjne związane z patentami europejskimi o jednolitym skutku, w szczególności w odniesieniu do zarządzania wnioskami o rejestrację jednolitego skutku, rejestracji jednolitego skutku oraz wszelkich ograniczeń, licencji, przeniesień, unieważnień lub wygaśnień patentów europejskich o jednolitym skutku, pobierania i podziału opłat za utrzymanie patentu w mocy, publikacji tłumaczeń do celów informacyjnych w okresie przejściowym oraz zarządzania systemem zwrotu kosztów tłumaczeń poniesionych przez podmioty dokonujące europejskich zgłoszeń patentowych w języku niebędącym jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego.
- (18) W ramach komisji specjalnej uczestniczące państwa członkowskie powinny zapewnić zarządzanie działaniami związanymi z zadaniami powierzonymi Europejskiemu Urzędowi Patentowemu przez uczestniczące państwa członkowskie i nadzór nad tymi działaniami, zapewnić, by wnioski o rejestrację jednolitego skutku były składane w Europejskim Urzędzie Patentowym w terminie jednego miesiąca od dnia opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego oraz zapewnić, by wnioski te były składane w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym wraz tłumaczeniem wymaganym – w okresie przejściowym – w rozporządzeniu (UE) nr 1260/2012. Uczestniczące państwa członkowskie powinny również zapewnić ustalenie – zgodnie z zasadami głosowania przewidzianymi w art. 35 ust. 2 konwencji o patencie europejskim – wysokości opłat za utrzymanie patentu w mocy i udziału w podziale opłat za utrzymanie patentu w mocy zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (19) Właściciele patentów powinni wносить jedną opłatę roczną za utrzymanie w mocy patentu europejskiego o jednolitym skutku. Opłaty za utrzymanie patentu w mocy powinny być naliczane progresywnie przez cały czas trwania ochrony patentowej i, wraz z opłatami pobieranymi przez Europejską Organizację Patentową na etapie poprzedzającym udzielenie patentu, powinny pokrywać wszystkie koszty związane z udzieleniem patentu europejskiego i zarządzaniem jednolitą ochroną patentową. Wysokość opłat za utrzymanie patentu w mocy powinna być ustalona na poziomie ułatwiającym innowacyjność i sprzyjającym konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich, z uwzględnieniem sytuacji szczególnych podmiotów takich jak małe i średnie przedsiębiorstwa, na przykład poprzez obniżone stawki opłat. Wysokość opłat za utrzymanie patentu w mocy powinna także odzwierciedlać wielkość rynku objętego patentem i być zbliżona do poziomu krajowych opłat za utrzymanie w mocy przeciętnego patentu europejskiego uzyskującego skutek w uczestniczących państwach członkowskich w czasie, kiedy po raz pierwszy ustalono wysokość opłat za utrzymanie patentów w mocy.
- (20) Odpowiednia wysokość i sposób podziału opłat za utrzymanie patentu w mocy powinny być ustalone w celu zapewnienia pełnego pokrycia wszystkich kosztów zadań związanych z jednolitą ochroną patentową, powierzonych Europejskiemu Urzędowi Patentowemu, ze środków uzyskanych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku, a także zapewnienia zrównoważonego budżetu Europejskiej Organizacji Patentowej dzięki przychodom z opłat za utrzymanie patentu w mocy oraz opłatom uiszczanym na rzecz tej organizacji na etapie poprzedzającym udzielenie patentu.
- (21) Opłaty za utrzymanie patentu w mocy powinny być wnoszone do Europejskiej Organizacji Patentowej. Europejski Urząd Patentowy powinien zatrzymać kwotę potrzebną do pokrycia wydatków powstałych przy wykonywaniu przez niego zadań związanych z jednolitą ochroną patentową zgodnie z art. 146 konwencji o patencie europejskim. Pozostała kwota powinna zostać podzielona między uczestniczące państwa członkowskie i wykorzystana do celów związanych z patentami. Udział w podziale opłat powinien zostać ustalony na podstawie uczciwych, sprawiedliwych i istotnych kryteriów, mianowicie na podstawie poziomu aktywności patentowej i wielkości rynku oraz powinien on gwarantować, że każde uczestniczące państwo członkowskie otrzyma pewną minimalną kwotę, w celu zachowania równowagi i stabilnego funkcjonowania systemu. Podział powinien zapewniać rekompensatę za używanie języka urzędowego innego niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, za nieproporcjonalnie niski poziom aktywności patentowej ustalony zgodnie z europejską tablicą wyników innowacyjności lub za względnie niedawne uzyskanie członkostwa Europejskiej Organizacji Patentowej.
- (22) Wzmocnione partnerstwo między Europejskim Urzędem Patentowym a centralnymi urzędami ds. własności przemysłowej w państwach członkowskich powinno umożliwić Europejskiemu Urzędowi Patentowemu regularne wykorzystywanie, w stosownych przypadkach, wyników poszukiwań prowadzonych przez centralne urzędy ds. własności przemysłowej w związku z krajowymi zgłoszeniami patentowymi, których pierwszeństwo zastrzega się następnie w europejskim zgłoszeniu patentowym. Wszystkie centralne urzędy ds. własności przemysłowej, w tym te, które nie prowadzą poszukiwań w trakcie procedury udzielania patentu krajowego, mogą odgrywać istotną rolę w ramach wzmocnionego partnerstwa, m.in. poprzez zapewnienie porady i wsparcia podmiotom mogącym potencjalnie dokonywać zgłoszeń patentowych, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom, poprzez przyjmowanie zgłoszeń, przekazywanie zgłoszeń do Europejskiego Urzędu Patentowego oraz upowszechnianie informacji patentowej.
- (23) Niniejsze rozporządzenie jest uzupełnione rozporządzeniem (UE) nr 1260/2012 przyjętym przez Radę zgodnie z art. 118 akapit drugi TFUE.
- (24) Jurysdykcja w zakresie patentów europejskich o jednolitym skutku powinna zostać ustanowiona i uregulowana w akcie prawnym ustanawiającym jednolity system rozstrzygania sporów patentowych mający zastosowanie do patentów europejskich i patentów europejskich o jednolitym skutku.
- (25) Powołanie Jednolitego Sądu Patentowego rozpatrującego sprawy związane z patentem europejskim o jednolitym

skutku ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania tego patentu, spójności orzecznictwa i większej pewności prawa oraz opłacalności dla właścicieli patentu. W związku z tym ogromne znaczenie ma ratyfikowanie przez uczestniczące państwa członkowskie Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego zgodnie z ich krajowymi procedurami konstytucyjnymi i parlamentarnymi oraz podjęcie koniecznych kroków umożliwiających temu sądowi jak najszybsze rozpoczęcie działalności.

- (26) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostać bez uszczerbku dla prawa uczestniczących państw członkowskich do udzielania patentów krajowych i nie powinno zastępować przepisów uczestniczących państw członkowskich dotyczących patentów. Podmiotom dokonującym zgłoszenia patentowego należy pozostawić swobodę wystąpienia o patent krajowy, patent europejski o jednolitym skutku, patent europejski obowiązujący w jednym lub większej liczbie umawiających się państw konwencji o patencie europejskim albo o patent europejski o jednolitym skutku uznawany dodatkowo w jednym lub większej liczbie umawiających się państw konwencji o patencie europejskim niebędących uczestniczącymi państwami członkowskimi.
- (27) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, tj. utworzenie jednolitego systemu ochrony patentowej, nie może zostać w wystarczający sposób osiągnięty przez państwa członkowskie, a ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania, w stosownych przypadkach w drodze wzmocnionej współpracy, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie wprowadza wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej zgodnie z upoważnieniem zawartym w decyzji 2011/167/UE.
2. Niniejsze rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 Konwencji o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r., zmienionej dnia 17 grudnia 1991 r. i dnia 29 listopada 2000 r. (zwaney dalej „konwencją o patencie europejskim”).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „uczestniczące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie uczestniczące – w chwili złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 9 – we wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej na mocy decyzji 2011/167/UE lub na mocy decyzji przyjętej zgodnie z art. 331 ust. 1 akapit drugi lub trzeci TFUE;
- b) „patent europejski” oznacza patent udzielony przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi w konwencji o patencie europejskim;
- c) „patent europejski o jednolitym skutku” oznacza patent europejski mający na mocy niniejszego rozporządzenia jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich;
- d) „Europejski Rejestr Patentowy” oznacza rejestr prowadzony przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z art. 127 konwencji o patencie europejskim;
- e) „rejestr jednolitej ochrony patentowej” oznacza rejestr będący częścią Europejskiego Rejestru Patentowego, w którym rejestruje się jednolity skutek oraz wszelkie ograniczenia, licencje, przeniesienie, unieważnienie lub wygaśnięcie patentu europejskiego o jednolitym skutku;
- f) „Europejski Biuletyn Patentowy” oznacza publikację periodyczną, o której mowa w art. 129 konwencji o patencie europejskim.

Artykuł 3

Patent europejski o jednolitym skutku

1. Patent europejski udzielony z tym samym zestawem zastrzeżeń w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich ma jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich pod warunkiem zarejestrowania takiego jednolitego skutku w rejestrze jednolitej ochrony patentowej.

Jednolitego skutku nie ma patent europejski udzielony z różnymi zestawami zastrzeżeń w odniesieniu do różnych uczestniczących państw członkowskich.

2. Patent europejski o jednolitym skutku ma jednolity charakter. Zapewnia on jednolitą ochronę oraz ma taki sam skutek we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.

Patent europejski o jednolitym skutku może zostać ograniczony, przeniesiony, unieważniony lub może wygasnąć tylko w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich.

Patent europejski o jednolitym skutku może być przedmiotem licencji w odniesieniu do całości lub części terytoriów uczestniczących państw członkowskich.

3. Uznaje się, że jednolity skutek patentu europejskiego nie powstał w zakresie, w jakim patent europejski został unieważniony lub ograniczony.

Artykuł 4

Data rozpoczęcia obowiązywania

1. Patent europejski o jednolitym skutku obowiązuje w uczestniczących państwach członkowskich od dnia opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego w Europejskim Biuletynie Patentowym.

2. W przypadku gdy jednolity skutek patentu europejskiego został zarejestrowany i rozciąga się na ich terytorium, uczestniczące państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w dniu opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu, ten patent europejski nie był uznawany na ich terytorium za obowiązujący jako patent krajowy.

ROZDZIAŁ II

SKUTKI PATENTU EUROPEJSKIEGO O JEDNOLITYM SKUTKU

Artykuł 5

Jednolita ochrona

1. Patent europejski o jednolitym skutku przyznaje jego właścicielowi prawo do uniemożliwienia jakiegokolwiek osobie trzeciej popełnienia czynów, przed którymi ten patent zapewnia ochronę, na terytoriach uczestniczących państw członkowskich, w których patent ten ma jednolity skutek, z zastrzeżeniem obowiązujących ograniczeń.

2. Zakres tego prawa i jego ograniczenia są jednolite we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich, w których patent ma jednolity skutek.

3. Czynami, przed którymi patent zapewnia ochronę, o których mowa w ust. 1, oraz obowiązującymi ograniczeniami są czyny i ograniczenia określone przez prawo stosowane wobec patentów europejskich o jednolitym skutku w tym uczestniczącym państwie członkowskim, którego prawo krajowe ma zastosowanie do danego patentu europejskiego o jednolitym skutku jako przedmiotu własności zgodnie z art. 7.

4. W sprawozdaniu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, Komisja dokonuje oceny funkcjonowania obowiązujących ograniczeń i, w miarę potrzeby, przedstawia stosowne wnioski.

Artykuł 6

Wyczerpanie praw wynikających z patentu europejskiego o jednolitym skutku

Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie rozciągają się na działania dotyczące produktu chronionego tym patentem, podejmowane w uczestniczących państwach członkowskich, w których dany patent ma jednolity skutek,

po wprowadzeniu tego produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu lub za jego zgodą, chyba że właściciel patentu ma uzasadnione podstawy, aby sprzeciwić się dalszemu udostępnianiu produktu na zasadach handlowych.

ROZDZIAŁ III

PATENT EUROPEJSKI O JEDNOLITYM SKUTKU JAKO PRZEDMIOT WŁASNOŚCI

Artykuł 7

Traktowanie patentu europejskiego o jednolitym skutku jako patentu krajowego

1. Patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości i we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich jako patent krajowy uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym dany patent ma jednolity skutek i w którym, zgodnie z Europejskim Rejestrem Patentowym:

a) znajdowało się miejsce zamieszkania lub siedziba lub główne miejsce prowadzenia działalności zgłaszającego w dniu dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego; lub

b) w przypadku gdy lit. a) nie ma zastosowania, znajdowało się miejsce prowadzenia działalności zgłaszającego w dniu dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego.

2. W przypadku gdy do Europejskiego Rejestru Patentowego wpisano jako współzgłaszających co najmniej dwie osoby, ust. 1 lit. a) stosuje się do pierwszego wymienionego współzgłaszającego. Jeśli to nie jest możliwe, ust. 1 lit. a) stosuje się do następnego wymienionego współzgłaszającego, w kolejności wpisu. Jeśli do żadnego ze współzgłaszających nie stosuje się ust. 1 lit. a), odpowiednio stosuje się ust. 1 lit. b).

3. W przypadku gdy żaden ze zgłaszających nie miał miejsca zamieszkania, siedziby, głównego miejsca prowadzenia działalności ani miejsca prowadzenia działalności w uczestniczącym państwie członkowskim, w którym dany patent ma jednolity skutek do celów ust. 1 lub 2, patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości i we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich jako patent krajowy państwa, w którym zgodnie z art. 6 ust. 1 konwencji o patencie europejskim znajduje się siedziba Europejskiej Organizacji Patentowej.

4. Nabycie prawa nie może być uzależnione od żadnego wpisu w krajowym rejestrze patentowym.

Artykuł 8

Licencje

1. Właściciel patentu europejskiego o jednolitym skutku może złożyć w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenie o gotowości zezwolenia dowolnej osobie na używanie wynalazku w charakterze licencjobjorcy, w zamian za odpowiednie wynagrodzenie.

2. Licencję uzyskaną na mocy niniejszego rozporządzenia traktuje się jako licencję umowną.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY INSTYTUCJONALNE

Artykuł 9

Zadania administracyjne w ramach Europejskiej Organizacji Patentowej

1. Uczestniczące państwa członkowskie powierzają, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, Europejskiemu Urzędowi Patentowemu następujące zadania, które urząd ten ma wykonywać zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym:

- a) zarządzanie wnioskami o rejestrację jednolitego skutku, składanymi przez właścicieli patentów europejskich;
- b) włączenie do Europejskiego Rejestru Patentowego rejestru jednolitej ochrony patentowej oraz prowadzenie rejestru jednolitej ochrony patentowej;
- c) przyjmowanie i rejestracja oświadczeń dotyczących udzielenia licencji, o których mowa w art. 8, ich wycofania i zobowiązań licencyjnych podejmowanych przez właściciela patentu europejskiego o jednolitym skutku w międzynarodowych organach normalizacyjnych;
- d) publikowanie tłumaczeń, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1260/2012 w okresie przejściowym, o którym mowa w tym artykule;
- e) pobieranie opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich o jednolitym skutku i zarządzanie takimi opłatami w odniesieniu do lat następujących po roku, w którym w Europejskim Biuletynie Patentowym opublikowano wzmiankę o ich udzieleniu; pobieranie opłat dodatkowych naliczanych w przypadku uiszczenia zaległych opłat za utrzymanie patentów w mocy w przypadku gdy zaległe opłaty uiszczane są w ciągu sześciu miesięcy od upływu terminu ich wymagalności, oraz zarządzanie tymi opłatami dodatkowymi, a także podział części pobranych opłat za utrzymanie patentów w mocy między uczestniczące państwa członkowskie;
- f) zarządzanie systemem zwrotu kosztów tłumaczeń, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1260/2012;
- g) zapewnianie, aby właściciele patentu europejskiego składali wnioski o rejestrację jednolitego skutku w języku postępowania zdefiniowanym w art. 14 ust. 3 konwencji o patencie europejskim nie później niż jeden miesiąc po opublikowaniu wzmianki o udzieleniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym; oraz
- h) w przypadku złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku oraz, w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1260/2012, w przypadku złożenia go wraz z tłumaczeniami, o których mowa w tym artykule, zapewnianie wpisania informacji o jednolitym skutku do rejestru jednolitej ochrony patentowej, a także powiadomienia Europejskiego Urzędu Patentowego o wszel-

kich ograniczeniach, licencjach, przeniesieniach lub unieważnieniach patentów europejskich o jednolitym skutku.

2. Wypełniając swoje zobowiązania międzynarodowe podjęte na mocy konwencji o patencie europejskim, uczestniczące państwa członkowskie zapewniają przestrzeganie niniejszego rozporządzenia i współpracują między sobą w tym celu. Działając w charakterze umawiających się państw konwencji o patencie europejskim, uczestniczące państwa członkowskie zapewniają zarządzanie działaniami związanymi z zadaniami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu oraz nadzór nad tymi działaniami; zapewniają także ustalenie wysokości opłat za utrzymanie patentów w mocy zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia oraz ustalenie udziału w podziale opłat za utrzymanie patentów w mocy zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia.

W tym celu ustanawiają komisję specjalną Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej (zwaną dalej „komisją specjalną”) w rozumieniu art. 145 konwencji o patencie europejskim.

W skład komisji specjalnej wchodzi przedstawiciele uczestniczących państw członkowskich oraz przedstawiciel Komisji jako obserwator, a także ich zastępcy reprezentujący odnośnych przedstawicieli w przypadku ich nieobecności. Członkowie komisji specjalnej mogą korzystać ze wsparcia doradców lub ekspertów.

Komisja specjalna podejmuje decyzje przy należyтым uwzględnieniu stanowiska Komisji oraz zgodnie z postanowieniami art. 35 ust. 2 konwencji o patencie europejskim.

3. Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają skuteczną ochronę prawną przed właściwym sądem jednego lub kilku uczestniczących państw członkowskich w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 10

Zasada dotycząca kosztów

Koszty ponoszone przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem dodatkowych zadań powierzonych mu w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim przez uczestniczące państwa członkowskie, pokrywa się z opłat pobieranych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku.

Artykuł 11

Opłaty za utrzymanie patentu w mocy

1. Opłaty za utrzymanie w mocy patentów europejskich o jednolitym skutku oraz dodatkowe opłaty z tytułu spóźnionego uiszczenia tych opłat właściciel patentu wnosi do Europejskiej Organizacji Patentowej. Takie opłaty należne są za lata następujące po roku, w którym w Europejskim Biuletynie Patentowym opublikowano wzmiankę o udzieleniu patentu europejskiego mającego jednolity skutek.

2. W przypadku braku terminowego uiszczenia opłaty za utrzymanie patentu w mocy oraz, w stosownych przypadkach, ewentualnej opłaty dodatkowej, patent europejski o jednolitym skutku wygasa.

3. Opłaty za utrzymanie patentu w mocy, których termin płatności przypada po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1, zostają obniżone.

Artykuł 12

Wysokość opłat za utrzymanie patentu w mocy

1. Opłaty za utrzymanie w mocy patentów europejskich o jednolitym skutku:

- a) nalicza się progresywnie przez cały czas trwania jednolitej ochrony patentowej,
- b) wystarczają na pokrycie wszystkich kosztów związanych z udzieleniem patentu europejskiego i zarządzaniem jednolita ochroną patentową, oraz
- c) wraz z opłatami pobieranymi przez Europejską Organizację Patentową na etapie poprzedzającym udzielenie patentu, wystarczają do zapewnienia zrównoważonego budżetu Europejskiej Organizacji Patentowej.

2. Wysokość opłat za utrzymanie patentów w mocy ustala się – z uwzględnieniem m.in. sytuacji szczególnych podmiotów takich jak małe i średnie przedsiębiorstwa – na poziomie:

- a) ułatwiającym innowacyjność i sprzyjającym konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich;
- b) odzwierciedlającym wielkość rynku objętego patentem; oraz
- c) zbliżonym do poziomu krajowych opłat za utrzymanie w mocy przeciętnego patentu europejskiego uzyskującego skutek w uczestniczących państwach członkowskich w czasie, kiedy po raz pierwszy ustalono wysokość opłat za utrzymanie patentu w mocy.

3. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozdziale, wysokość opłat za utrzymanie patentów w mocy określa się na poziomie:

- a) równoważnym poziomowi opłaty za utrzymanie patentów w mocy uiszczanej z tytułu ochrony zapewnianej obecnie przez patenty europejskie o przeciętnym zasięgu geograficznym,
- b) odzwierciedlającym wskaźnik utrzymywania w mocy obecnych patentów europejskich, oraz
- c) odzwierciedlającym liczbę wniosków o rejestrację jednolitego skutku.

Artykuł 13

Podział

1. Europejski Urząd Patentowy zatrzymuje 50 % opłat za utrzymanie patentów w mocy, o których mowa w art. 11, wniesionych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku. Pozostała kwota zostaje podzielona między uczestniczące państwa członkowskie stosownie do udziału w podziale opłat za utrzymanie patentów w mocy ustalonego zgodnie z art. 9 ust. 2.

2. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozdziale, udział w podziale opłat za utrzymanie patentów w mocy między uczestniczące państwa członkowskie ustala się na podstawie następujących uczciwych, sprawiedliwych i istotnych kryteriów:

- a) liczba zgłoszeń patentowych;
- b) wielkość rynku, przy czym zapewnia się przekazywanie każdemu z uczestniczących państw członkowskich pewnej minimalnej kwoty;
- c) rekompensata dla uczestniczących państw członkowskich, które:
 - (i) używają języka urzędowego innego niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego;
 - (ii) mają nieproporcjonalnie niski poziom aktywności patentowej; lub
 - (iii) względnie niedawno uzyskały członkostwo Europejskiej Organizacji Patentowej.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Współpraca między Komisją a Europejskim Urzędem Patentowym

Komisja w drodze porozumienia roboczego nawiązuje ścisłą współpracę z Europejskim Urzędem Patentowym w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem. Taka współpraca obejmuje regularną wymianę poglądów dotyczących funkcjonowania porozumienia roboczego, a w szczególności kwestii opłat za utrzymanie patentów w mocy i ich wpływu na budżet Europejskiej Organizacji Patentowej.

Artykuł 15

Stosowanie prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 16

Sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozporządzenia

1. Nie później niż w ciągu trzech lat od dnia, w którym zaczął obowiązywać pierwszy patent europejski o jednolitym skutku, a następnie co pięć lat, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, a w razie potrzeby przedstawia odpowiednie wnioski dotyczące jego zmiany.

2. Komisja regularnie składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące funkcjonowania opłat za utrzymanie patentów w mocy, o których mowa w art. 11, ze szczególnym naciskiem na zachowanie zgodności z art. 12.

Artykuł 17

Powiadamianie przez uczestniczące państwa członkowskie

1. Uczestniczące państwa członkowskie powiadają Komisję o środkach przyjętych zgodnie z art. 9 do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Każde uczestniczące państwo członkowskie powiadamia Komisję o środkach przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 2 do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, lub – w przypadku uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym Jednolity Sąd Patentowy nie ma wyłącznej jurysdykcji w odniesieniu do patentów europejskich o jednolitym skutku w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – do dnia, od którego Jednolity Sąd Patentowy będzie miał taką wyłączną jurysdykcję w tym uczestniczącym państwie członkowskim.

Artykuł 18

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. lub od dnia wejścia w życie Porozumienia w sprawie

Jednolitego Sądu Patentowego (zwanego dalej „porozumieniem”), w zależności od tego, która data jest późniejsza.

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 1 patent europejski, którego jednolity skutek został wpisany do rejestru jednolitej ochrony patentowej, ma jednolity skutek jedynie w tych uczestniczących państwach członkowskich, w których Jednolity Sąd Patentowy ma wyłączną jurysdykcję w odniesieniu do patentów europejskich o jednolitym skutku w dniu wpisania do rejestru.

3. Każde uczestniczące państwo członkowskie powiadamia Komisję o ratyfikowaniu porozumienia w momencie składania swojego instrumentu ratyfikacyjnego. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* datę wejścia w życie porozumienia oraz wykaz państw członkowskich, które ratyfikowały porozumienie w dniu jego wejścia w życie. Komisja następnie regularnie uaktualnia wykaz uczestniczących państw członkowskich, które ratyfikowały porozumienie i publikuje taki uaktualniony wykaz w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia wdrożone zostały środki, o których mowa w art. 9.

5. Każde uczestniczące państwo członkowskie zapewnia, aby do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia wdrożone zostały środki, o których mowa w art. 4 ust. 2, lub – w przypadku uczestniczącego państwa członkowskiego, w którym Jednolity Sąd Patentowy nie ma wyłącznej jurysdykcji w odniesieniu do patentów europejskich o jednolitym skutku w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – do dnia, od którego Jednolity Sąd Patentowy będzie miał taką wyłączną jurysdykcję w tym uczestniczącym państwie członkowskim.

6. O jednolitą ochronę patentową można ubiegać się w odniesieniu do każdego patentu europejskiego udzielonego w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia lub w terminie późniejszym.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w uczestniczących państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący